

„Ali boš šel še kdaj ž njim? Kolikokrat sèm ti tudi jaz že rekel, pa nič ne maraš!“

Jožek si je zapomnil vse, kar sta mu govorila očka in mati. Drugega hudega ni bilo. V Gregoračevo družbo ni šel več; občeval je raje z drugimi, ki so bili dobri. A k spovedi je moral takoj med tednom.

Gregorač pa je bil še dalje tak kot vedno. Za dobro besedo se ni zmenil, a doma je tudi našel ni. Rastel je prav tako kakor kopriva, in bil do dne do dne bolj hudoben. Bog ve, kaj bo še iz njega?

Listje in cvetje.

Iz zaklada naših pregovorov.

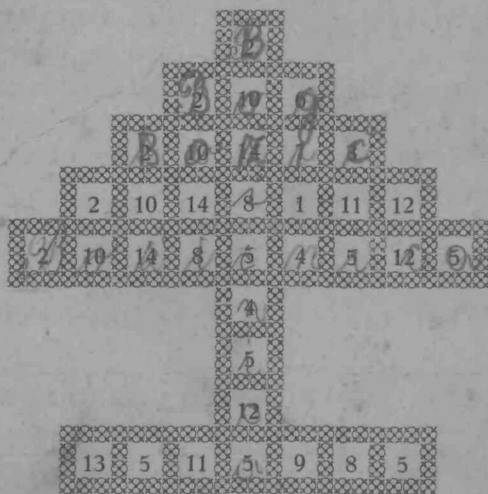
43. Kdor nosi optav, ga boli hrbet; kdor pa na rami, ga boli rama.

Naše telo je tako sestavljeno, da so vsi udje tesno zvezani med seboj in skupno delujejo drug za drugega. Naj si človek naloži breme na glavo, na hrbet ali na rame, čuti težo tudi v nogah in po vseh udih, v kratkem času se utruji in opeša ves. Vendar pa najbolj trpé oni udje, ki jih zadene breme neposredno: ako nesemo na glavi, nas pripeka v glavo; če na rokah, odrvene roke; če na rami, otrpne rama; če optav, začne skeleti po hrbtu.

Pregovor ima torej tak-le pomen: Življenje nam je bolj ali manj težko breme, katero mora vsakdo nositi. Vendar težave niso pri vseh ljudeh iste in jih ne nosijo vsi na isti način. Drugače nosi življenja pezo učenjak in olikanec, drugače preprost delavec; drugačne skrbi imajo gospodarji in gospodinje, drugačne posli; drugačna opravila se nakladajo otrokom, drugačna odraslim ljudem itd. Brez vsake težave pa ni noben človek. Torej je nespametno zavidati druge ljudi, ker imajo gotovo tudi svoje skrbi in težave, čeravno jih ne vidimo. Saj vam je pač znana povest o možu, ki si je izbiral križe, pa si je slednjič odbral — svojega kot najprimernejšega.

Božično drevesce.

(Naloga. — Priobčil „Internus“.)

Štirinajst črk tako razvrstite v načrtane predalčke, da dobite obe najdaljši vrstici navzdol in počez isti pomen: vzrok božičnega veselja. Poleg tega pomeni: 2. vrstica najvišje bitje, 3. vesel praznik, 4. hudo bolezen in zadnja čustvo srečnih ljudi.

Zastavica.

(Priobčil J. E. Rubin.)

Beseda prva daje nam veselje,
 Povsod ob njej veseli so ljudje,
 V njej neizpolnjene vtopé se želje,
 V njej žalostno se vzradoši srce ...
 Prepevajo ob njej se veselice,
 Prevara vendar koga tuintam,
 Ko cesto pravo kaže kam drugam:
 Omlaja staro nam srce in lice.

Ob njej pridruži se beseda nova,
 Povsod po lepih krajih je doma,
 Na stare dni podoba še njegova
 Spominja prejšnjih časov vrh gora.

Rubin

Beseda prva v njej je vedno bila,
Junaštva, sreče, groze bil je dom,
Kar ni uničil bliski in vojske grom,
To bo uničila nam časov sila.

Besedi pa če združimo obe,
Beseda vsa je novega pomenu.
V njej kmetu se razveseli srce,
Če Bog je v letu srečo dal vremena,
Je domačiji v srečo na jesen,
Kadar plačilo truda se povrača,
Beseda prva sladki sad je njen
In z drugo lahko leta trud poplača.

(Rešitev in imena rešilcev prih.)

Listnica uredništva.

Vsem vrlim sotrudnikom, pesnikom in
pisateljem, srečno in veselo novo leto, pa v

njem mnogo klenih plodov v pouk in razvedrilo naši mili mladini! — *L. T.*: Hvala Vam: Porabimo. Kmalu se spet zglasite. — *Cvetoš!* Topót je bilo nekaj preslabotnih. Pogrešamo glavne misli. Prazno rimanje iznevolji kot puhel oreh. — *Ivanov*: Nerabno. — *M. — ič*: Saj so rime čiste, in oblika bi še tudi bila. A tiste jasnosti in prisrčnosti ni, ki ob pesmi siloma pridrži duha in ogreje srce. Zakaj si volite tako težke oblike? — *R. Triglavski*: Isto kot zadnjič. Razmetano in razblinjeno. — *Zvonimir*: Tehnika pač — a rime? Teh še ni oplazila pila. Le berite: hišice — popeljem te; vijolici — marjetici; ljubljenim — izpregovorim; nevestica — pisana.

Vabilo na naročbo.

Cena „*Vrtcu*“ in „*Angelčku*“ je skupno 5 K 20 h. »*Angelček*« se oddaje tudi posebej in stane na leto 1 K 20 h. (Na deset izvodov pod skupnim zavitkom se daje eden po vrhu.) — Naročnina in vsi spisi, namenjeni »*Vrtcu*« in »*Angelčku*«, naj se pošiljajo kakor doslej z naslovom: **Anton Kržič**, c. kr. profesor v Ljubljani, ali pa **Uredništvo „Vrtčevo“** v Ljubljani, (Sv. Petra cesta št. 78). V Ljubljani se naročnina oddaje tudi v „*Katoliški Bukvarni*“.

Priporočamo v nakup tudi poprejšnje letnike. Pri gospej **Tomšičevi** (Sv. Petra cesta št. 6) se dobivajo še letniki 1888—1893, vezani po 2 K 60 h; ako se jih pa kupi več skupno, se jim cena še zniža. — Pri **uredništvu** pa se dobiva: 1. „*Vrtec*“ letnik 1895—1901, vezan po 3 K; letnik 1902 po 3 K 40 h in 1903 po 4 K. — 2. „*Angelček*“ I.—IX. teč. vezan po 80 h, X. in XI. pa po 1 K. Ako kdo kupi več izvodov hkrati, se cena še primerno zniža; kdor kupi vseh **devet** »*Vrtcev*« in **enajst** »*Angelčkov*«, jih dobi vezane za 27 K. — 3. „*Mladinski glasi*“, uglasbil **P. Angelik Hribar** (ponatis iz »*Angelčka*«) I. zvezek (s slikami) dvoglasno po 24 h, II. čveteroglasno po 40 h. — 4. „*Nedolžnim srcem*“, pesmi s slikami (ponatis iz »*Vrtca*« in »*Angelčka*«) po 1 K 20 h kart. in 1 K 45 h učno v platnu. — 5. „*Iz raznih stanov*“, speval **Taras Vaziljev**. Z dodatkom »*Urban iz Ribnice*«. (Ponatis iz »*Vrtca*«.) Cena 25 h.

Letna naročnina naj se blagovoli naprej plačevati in kmalu poravnati, kjer je še kaj zaostalega.

„*Vrtec*“ izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravništvo sv. Petra cesta št. 78, v Ljubljani.